

Af indenrigsministeren (Thor Pedersen).

(Fremsat 27/1 88. Første behandling 10/2 88. Betænkning 3/3 88).

De var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Jeg skal på Indfødsretsudvalgets vegne anbefale at stemme imod ændringsforslagene.

Kirsten Madsen (FP):

Fremskridtspartiet finder, at vi nu er kommet så langt ud her i Danmark, at vi bliver nødt til på en eller anden måde at gøre befolkningen opmærksom på, hvad det er, der sker på Christiansborg. Jeg har i dag talt lidt med et andet medlem af Folketinget om, hvordan det egentlig gik til, at kriminelle overhovedet kunne blive danske statsborgere. Vedkommende troede simpelt hen ikke sine egne ører, og mente, at det ikke kunne lade sig gøre.

Ved at give tidligere kriminelle indfødsret i Danmark giver vi præmie for dårlig opførsel til fremmede statsborgere. Hvis vi derimod statuerer et eksempel på, at hvis man er kriminel i Danmark, hvis man begår kriminelle handlinger, specielt voldshandlinger, vil muligheden for at opnå statsborgerskab for altid være lukket, så vil det virke præventivt mod optrapningen af den vold, der foregår i Danmark, sådan at man ikke får så mange voldssager i fremtiden.

Når man lader kriminelle indgå som statsborgere, skal man være klar over, at disse personer i fremtiden tæller som kriminelle på den danske side af skalaen, selv om de i virkeligheden er af fremmed oprindelse. Det giver selv sagt et meget falsk billede af, hvor mange oprindelige danskere der er kriminelle, og denne tendens har været stigende i en årrække, hvor vi næsten kritikløst har ladet alle og enhver blive danske statsborgere. Det er selvføl-

gelig meget godt at være human over for alle fremmede folkeslag, men når vi er nået til et punkt, hvor den oprindelige, indfødte danske befolkning bliver tilsidesat for de tilkommende fremmede, opstår der et misforhold, og da befolkningen er begyndt at reagere skarpt på de politiske beslutninger i denne retning, er det politikernes pligt at følge befolkningens ønsker. Politikerne skal huske på, at de er folkets repræsentanter og derfor ikke alene kan gå ud fra egocentrerede opfattelser, men er forpligtede til at følge det folk, som har valgt dem som sine repræsentanter.

Jeg finder det forkasteligt, at sagerne på en liste over 56 kriminelle med en straffeliste, som vi den 27. januar får smækket i hovedet, samme dag som lovforslaget bliver fremsat af indenrigsministeren, ikke har været forelagt for Indfødsretsudvalget. Når dertil kommer, at man som medlem af udvalget forsøger at gøre sit arbejde så godt som muligt og af hensyn til den danske befolkning går lidt ned i denne straffeliste og opdager, at de personer, der står på listen, ikke alle har fået påført de straffe, som de er blevet idømt i den tid, hvor de har været i Danmark, så begynder man at føle, at det er et overmåde spinkelt og smuldrende grundlag, der tages beslutninger på.

F.eks. er der ved det ene af de numre, Z har stillet ændringsforslag om, nævnt, at der har været én dom med en angiven straf i 1979, mens der ikke med et ord er nævnt noget om, at den pågældende rent faktisk er blevet dømt ved en dansk ret for adskillige kriminelle forhold, herunder bl.a. 19. januar 1968, 15. april 1969, 10. december 1971, 1. juni 1972, august 1974 og så det ene årstal, man mente det kunne være oportunt at vi blev bekendt med, nemlig 1979.

Denne første person havde allerede i 1968 begået en kriminel handling med vold mod sagesløs. Den lange række af domme tyder ikke netop på en lovlydig borger – den ene dom efter den anden i de første mange år, hvor denne person var i landet!

Ved en anden lejlighed har denne første person tilkaldt læge, og da vedkommende ifølge sit eget udsagn ikke kunne gå uden krykker, sagde han, at han havde smerter i benet, og bad om smertestillende midler. Lægen så på benet og fandt, at det skulle røntgenundersøges, men vor mand ønskede ikke at komme på hospitalet, og derfor langede han ud mod lægen med sin